RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 243.166 van 7 december 2018
in de zaak A. 216.959/X-16.351.

In zake : 1. Christiaan HENDRICKX
2. Paul DE HERT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Van Heuven en Leandra Decuyper
kantoor houdend te 2600 Antwerpen
Cogels Osylei 61
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door :
1. de Vlaamse regering
2. het Interministerieel Comité voor de Distributie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jan Bouckaert en Stefanie François
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

LIDL BELGIUM GMBH & CO KG
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dominique Devos, Filip De Preter en Bert Van Herreweghe
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 september 2015, strekt tot de nietigverklaring van "[de b]eslissing van het Interministerieel Comité voor de Distributie van 29 november 2011 waarbij aan Lidl Belgium GmbH & Co KG een sociaal-economische vergunning wordt verleend voor de inplanting van een

supermarkt met een netto handelsoppervlakte van 999 m^2 langs de Markgravenlei 21-35 te 2018 Antwerpen".

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 238.415 van 6 juni 2017 is het debat heropend en worden prejudiciële vragen gesteld aan het Grondwettelijk Hof.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verwerende partij en de verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 november 2018.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Yves Sternotte, die *loco* advocaten Jan Bouckaert en Stefanie François verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Jonas Van Orshoven, die *loco* advocaat Dominique Devos verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven, behoudens wat de kosten betreft.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Onderzoek

3.1. Met zijn tussenarrest nr. 238.415 van 6 juni 2017 heeft de Raad van State het debat in de zaak heropend, heeft hij vier prejudiciële vragen aan het Grondwettelijk Hof gesteld, en heeft hij het door de auditeur-generaal aangeduide lid van het auditoraat belast met het verdere onderzoek van de zaak, na ontvangst van het arrest van het Grondwettelijk Hof.

Met het arrest nr. 64/2018 van 31 mei 2018 heeft het Grondwettelijk Hof de prejudiciële vragen beantwoord.

3.2. In zijn aanvullend verslag over de zaak komt de eerste auditeur-verslaggever tot het volgende besluit:

> "Het Grondwettelijk Hof beantwoordt de gestelde prejudiciële vragen in een arrest nr. 64/2018 van 31 mei 2018. Daarbij verwijst het Hof naar een eerder arrest nr. 51/2018 van 26 april 2018, waarbij in het kader van de behandeling van een rechtstreeks annulatieberoep artikel 59, 4° van het decreet van 15 juli 2016 betreffende het integraal handelsvestigingsbeleid werd vernietigd. Ingevolge die vernietiging stelt het Grondwettelijk Hof in het prejudicieel arrest nr. 64/2018 van 31 mei 2018 dat de door de Raad van State gestelde eerste, tweede en derde prejudiciële vraag 'zonder voorwerp zijn geworden'. Wat de vierde prejudiciële vraag betreft, oordeelt het Grondwettelijk Hof in het arrest nr. 64/2018 van 31 mei 2018 dat deze 'geen antwoord' behoeft nu artikel 52 van het decreet van 15 juli 2016 betreffende het integraal handelsvestigingsbeleid om de volgende reden 'klaarblijkelijk niet op het bodemgeschil (kan) worden toegepast' […] Meteen staat dan ook het verval van de bestreden vergunning vast. Zoals ook reeds in het eerste auditoraatsverslag werd geconcludeerd, is het beroep om die reden dan ook niet langer ontvankelijk."

3.3. De partijen blijken het voormelde niet te betwisten. De Raad van State ziet dit niet anders: de bestreden vergunning is vervallen en het beroep is dienvolgens zonder voorwerp en onontvankelijk.

IV. Kosten

4. De kosten van het beroep komen ten laste van verzoekers, wier beroep immers wordt verworpen om een reden die niet aan de verwerende partij

te wijten is, minstens tonen de verzoekende of tussenkomende partijen het tegendeel niet aan. De verwerende partij blijkt in haar aanvullende laatste memorie niet langer om een rechtsplegingsvergoeding te vragen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 400 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven december 2018, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,

bijgestaan door

Frank Bontinck,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Frank Bontinck **Johan Lust**